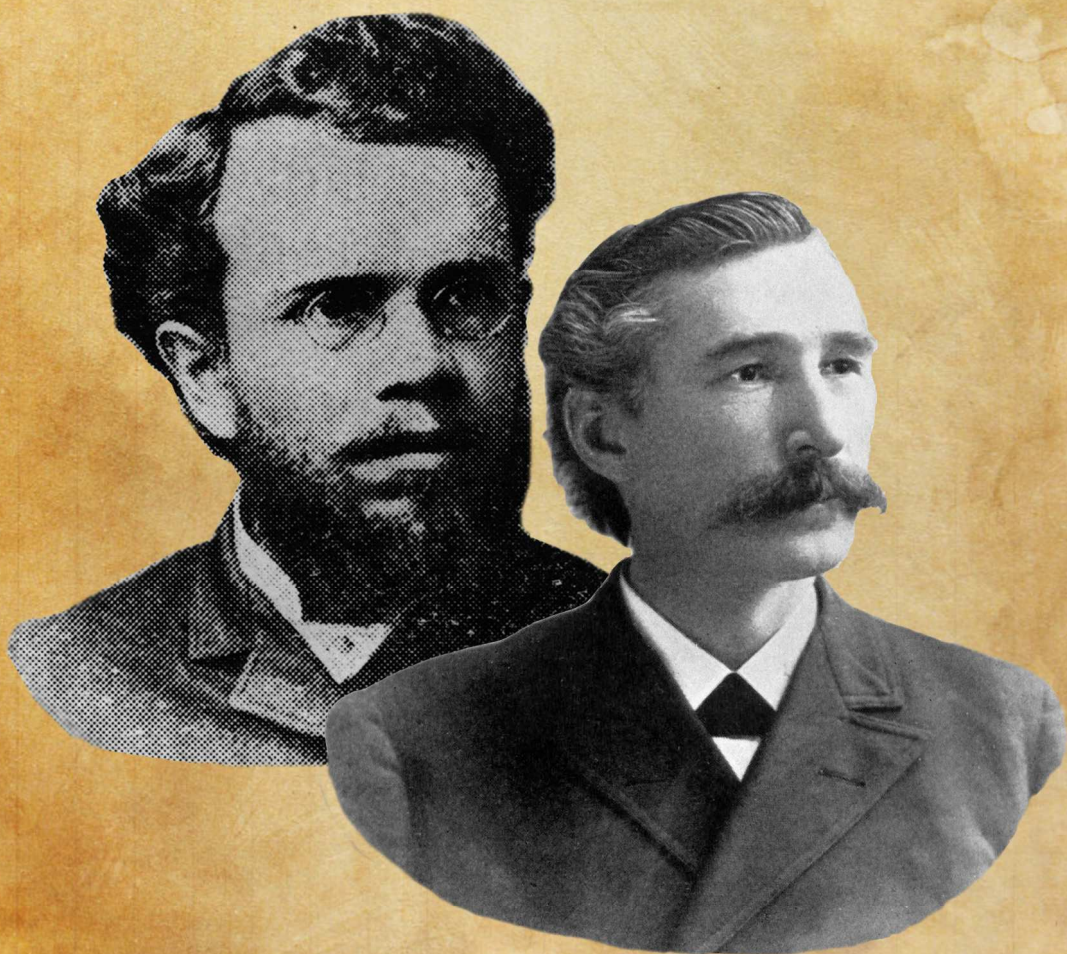

Lekce z historie organizace církve

Adrian Ebens

Lekce z historie organizace církve

Vytištěno služebností

Leden, 2016
(poslední aktualizace Leden 2018)

Český překlad, září 2017: Mantarey, aktualizace 2021

Veškeré biblické verše citovány z Českého studijního překladu dostupného z SOB na www.obohu.cz, není-li uvedeno jinak.

České znění citátů z díla E. G. Whiteové převzato z elektronické podoby dostupné na <https://egw writings.org/> od organizace Publikace Ellen G. Whiteové, případně samizdat, anebo vlastní dílo

Alonzo T. Jones se připojil k Církvi adventistů sedmého dne v roce 1874. S. N. Haskell zpozoroval Jonesův potenciál, když v roce 1879 napsal Jamesi Whiteovi: “Br. Jones je skvělý člověk. Myslím, že udělá pořádný rozruch. Dejte mu kus půdy a sám se o sebe postará.” (Od SNH k JSW 4. června 1879). Ellen Whiteová si také povšimla naděje v Jonesovi, ovšem pokud by mohl “nalézt správnou rovnováhu” ve světle své svědomité a hluboce citlivé povahy. (Od EGW k JSW, 27. června 1878). A vskutku došlo k tomu, že tenhle A. T. Jones zanechal výraznou stopu v hnutí Adventistů, což zahrnovalo i to, že v roce 1888 byl pomazán jako jeden ze služebníků Páně a to, že se postavil před senát Spojených Států, kde odvážně hájil svobodu svědomí proti Národnímu nedělnímu zákonu.

A.T. Jones

Na každého, kdo četl texty A. T. Jonese, musela zapůsobit síla jeho intelektu a schopnost prezentovat logický vývoj velice poutavým způsobem. Poprvé jsem narazil na jeho spisy na konci 80. let 20. století. Byl jsem hluboce pohnut jeho kázáními z roku 1893 o ospravedlnění z víry a současně jsem byl uchvácen hloubkou jeho znalostí Bible, které plynuly z jeho pera a kázání. Jasně odhalil, že Kristus vzal na Sebe naši přirozenost, a že On také skutečně čelil všem pokušením, kterým jsme byli vystaveni my sami. Byla to moje četba jeho série *Impéria v Bibli* (Empires of the Bible), co dalo

vzniknout klíčovým principům v mé knize *Války o identitu* (angl. *Identity Wars*) (fatheroflove.info). Cítím hluboký pocit propojení k jeho službě (služebnosti) a jsem velice zavázán za jeho božské vnuknutí, o které se s námi podělil.

Mohu se pouze podívat nad utrpením, které Jones zažil tím, jak jej přijali klíčoví vedoucí církve v roce 1888. Bylo nemožné pro tak citlivého muže

zůstat nedotčen duchem události v Minneapolis. Ellen Whiteová popsala toto přijetí Waggonera a Jonese následovně.

Kristus zaznamenává všechny hrubé, pyšné, jízlivé projevy proti svým služebníkům, jako kdyby byly mířené na něj samotného. RH, 27. května 1890 par. 5

Lidé, kteří předstírají zbožnost, pohrdají Kristem v osobě Jeho poslů. Podobně jako Židé, oni odmítají Boží poselství. Tito Židé se dotazovali ohledně Krista: "Kdo jest tento? Zda-liž tento není syn Josefův?" On nebyl tím Kristem, kterého Židé očekávali. Tak i dnešní Boží poslové nejsou těmi, které lidé očekávali. FE 472 (ZKV str. 472), 1897.

Konference v Minneapolis roku 1888

Kristus byl opovržen a odmítnut vedením adventistické církve. Toto odmítnutí se však projevilo tím, že zavrhli Jonese a Waggonera. Tito dva muži byli neustále vystaveni posměchu, pohrdání a neúctě. To netrvalo pouze měsíce, ale několik let. Jak dokáže tak citlivá duše, jako byl A. T. Jones, odolat zdrcující tíže kříže, který na něj položilo adventistické vedení? Duch Ježíše skrze službu

Ellen Whiteové jej udržoval a podporoval po několik let. Musela to být úleva pro jeho duši, vědět, že posel služebnice Páně byla svědkem jeho služebnosti. Jak se s onou lidskostí vypořádá muž v lidském těle, když inspirovaná služebnice prohlásí, že začíná padat pozdní déšť skrze poselství, které vy přinášíte světu? Byla to těžká zodpovědnost.

Ti muži, kteří se rozhodli vzdorovat Kristu v poselství A. T. Jonese a E. J. Waggonera, přirozeně upadli do ducha despotismu a my v pozdních devadesátých letech devatenáctého století vidíme vzestup tzv. „královské moci“.

Chci říci, že Bůh nevložil žádnou královskou moc do našich řad, aby ovládal tohle nebo tamto odvětví díla. Dílo bylo výrazně omezeno snahou ovládat ho v každém smyslu.

... Musí dojít k obnově, reorganizaci; moc a síla musí být vneseny do výborů, které jsou nezbytné." [Z úvodní řeči Ellen Whiteové z 2. dubna 1901, na zasedání Generální konference v Battle Creeku.]-- GCB 3. dubna, 1901, pp. 25, 26. LDE 53.3

Ellen Whiteová volá po reorganizaci

Jonesovi byly poskytnuty ingredience pro dokonalou bouři. Roky odmítání, pohrdání a zesměšňování v kombinaci s nárůstem královské moci ve vrtkavé administraci, to vše se snažilo potlačit Boží dílo. Citlivý Jones vnímal výzvy Ellen Whiteové po reorganizaci jako místo, kam zaměřit svou frustraci a bol. Léta utrpení, které prožil, jen přiložily na oheň odporu proti lidem, kteří pevně drželi moc ve svých rukách. Takovouto zkušenost neprožíval jen Jones, protože Waggoner, který trpěl stejným zacházením již o něco dříve, začal formulovat jistou teorii o organizaci, která tuto denominaci doslova srazí do kolen a oslabí ji. V roce 1894 Ellen Whiteová varovala Jonese:

Starší Waggoner se zabíral myšlenkami, a bez toho, aby počkal a předvedl své nápady před radou bratrů, diskutoval o zvláštních teoriích. **Přednesl před určitými lidmi nápady týkající se**

organizace, které nikdy neměly být vyřčeny. Předpokládala jsem, že otázka organizace byla navždy uzavřena pro ty, kteří věřili svědectvím poskytnutým skrz sestru Whiteovou. Když tedy věří těmto svědectvím, proč jednají v rozporu s nimi? Proč by moji bratři neměli být dostatečně obezřetní, aby mi předkládali záležitosti, nebo se alespoň dotázali, zdali jsem mohla vnést na tyto záležitosti nějaké světlo? Proč to, že tyto věci vystřkují růžky v tomto čase, kdy jsme již tu záležitost přezkoumali v naší minulosti, a Bůh promluvil o těchto tématech? Nemělo by to stačit?

Proč se nedržet při práci pevně v mezích (kolejích), které nám stanovil Bůh? Proč nekráčet v zářivém světle, které nám Pán

E. J. Waggoner se
odkláněl od organizace již v
roce 1894

odhalil, místo, abychom trhali na kusy to, co Bůh vybudoval, proč nepracovat po boku Ježíše Krista? **Ach, jak by Satan oslavoval svůj příchod mezi tyto lidi a narušil dílo v době, kdy je podstatná důkladná organizace, a bude tou největší silou, která zabrání falešným vzpourám a odmítne tvrzení, která nejsou potvrzena slovem Božím.** Chceme uhájit kurzy stejnoměrně, [proto] aby nedošlo k zhroucení systému pravidel a pořádku. Proto by v tomto čase nemělo být dáno oprávnění ke kontrole díla neuspořádaným

elementům.

Žijeme v době, kdy pořádek, systém a sounáležitost v jednání jsou nejdůležitější. A pravda nás musí svazovat jako silné provazy, abychom nebyli svědky žádného rozptýleného úsilí mezi dělníky. Pokud se objeví nepřístojné projevy, musíme mít jasné rozlišování při rozeznání falešného od pravého. Nechtě žádné poselství není prohlašováno, dokud neprojde pečlivým prozkoumáním každého písmene a tečky. Nebuďte teď vy ani starší Waggoner neopatrní a neprosazujte věci, které nejsou správné a nejsou v souladu se

samotným Božím poselstvím. Dopis Ellen Whiteové pro A. T. Jonese, Lt 37 1894.

Jakou myšlenku Waggoner prosazoval? Na schůzi Generální konference v roce 1899, E. J. Waggoner rozvedl svou teorii.

Celá věc se má jednoduše takhle; člověk je předobrazem (typem) církve. Potom organizace tohoto jednotlivce je organizací těla, není-liž pravda? Pak, jak praví Svědectví, promlouvajíc ke každému z nás jednotlivě, pokud se každý z vás zorganizuje, věc organizace bude v pořádku. Jaký je problém? – Jsme dezorganizovaní jako jednotlivci.

Já nemám stavět na vás, ani vy na mně; nemám získávat svou víru z vás, ani mé plány, ani mé myšlenky; ale sám mám znát Pána a mám znát, co On chce, abych udělal. On je hlavou každého bratra. Hlavou každého muže je Kristus.

Dokonalá jednota znamená naprostou Nezávislost – každý to ví za sebe. Pokud bychom všichni věřili v Pána, nemohli bychom mít vnější dezorganizaci. Někdo řekne, pokud je tady svoboda, pak ten jeden povstane sám za sebe a řekne, že udělá jednu věc a další řekne, že udělá druhou věc a nikdo se nebude radit. Aha, ale když všichni hledají Pána, všichni budou mít radu Pána a Kristův Duch je Duchem poddajnosti, Duchem pokory. Je to Duch skromnosti a moudrosti.

Tato otázka organizace je velice jednoduchá věc. Jediné, co si žádá je, aby se každý jednotlivec odevzdal Pánu, a pak s ním Pán naloží podle své vůle a po všecken čas. Je tady text, "Přijměte Ducha svatého." Duch svatý je organizátor. Duch je život, a Duch Boží je to, co dává život. Pokud byste vzali ostrou jehlu a píchli mi jí do krku, víte, jaký by byl výsledek, byl bych okamžitě dezorganizován, - ale dokud je tady život, žiji. Tohle je organizace. E. J. Waggoner, GCB 26. únor 1899 str. 86.

Jakožto jednotlivci jsme nezávisle zodpovědní za svou spásu, ale nejsme nezávislí jeden od druhého v organizaci. První církev Adama a Evy byla jednotlivě zodpovědná za jejich spásu, ale jako rodina, oni jeden od druhého nebyli nezávislí.

Ř 14:7 Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá.

Je pravda, že Svatý Kristův Duch organizuje – On organizuje skrze kanály, které On sám v první řadě založil. Pokud se tyto kanály zhroutí, pak, a teprve pak, budou přijata náhradní opatření.

V ten samý den, co Ellen Whiteová vyzývala k ukončení královské moci a reorganizaci na Generální konferenci v roce 1901, A. T. Jones promluvil na toto téma ve večerním kázání. Na úplném začátku svého kázání reaguje na výzvu Ellen Whiteové. Jones otevřel citací Ef 4:7 a pak pronesl:

Dnes nám bylo řečeno, že Bůh si žádá reorganizaci Generální konference, jejího díla a postupů. A. T. Jones, *Večerní kázání na zasedání Generální konference*, 2. dubna 1901.

Jones pak propojuje dílo organizace k životu z Boha:

Veškerá organizace, která není z Boha, je momentálně pouze dočasná. Není jiné pravé organizace než té z Boha. A je to pouze život, který je zdrojem organizace. Organizace není zdrojem života. Organizace nedává život. Život produkuje organizaci. Tudiž aby Bůh reorganizoval pouze Generální konferenci, která tady zasedá, to vyžaduje, aby se nás Boží život nanovo dotknul, a to ve větší míře, než kdy předtím. **A ať už se Bůh dotkne Svým životem kohokoli, to je organizace; a kohokoli se Pán dotkne svým životem ve větší míře, to je reorganizace.** A. T. Jones, *Večerní kázání na zasedání Generální konference*, 2. dubna 1901.

Jones buduje na již dva roky starých myšlenkách Waggonera, podle kterých je Duch svatý přímým organizátorem, aniž by byl zahrnut člověk. Není zkrátka potřeba, aby lidé organizovali cokoli, kromě sebe samých. Když je každý

jednotlivec organizován, bude automaticky organizována i církev. S tou myšlenkou, že slova Krista jsou duchem a životem, Jones zaujme stejné téma v kontextu života a tam, kde je život Boha, tam je automaticky organizace. Člověk nemusí být součástí tohoto díla. Jones pokračuje:

Takže tady je skutečná reorganizace a žádná jiná není: "Nýbrž, abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, [totiž] v Krista: Z něho celé tělo, spojované a držené pohromadě pomocí každého kloubu podpory, která je podle činnosti a míry jedné každé části, bere výživu pro svůj růst ke svému vybudování v lásce." Ef 4:15-16.

Je reorganizace a nic jiného: není jiný způsob. Jakákoli organizace, která nepřichází od Ježíše Krista, není vůbec žádnou organizací.

Všimněte si, že tato organizace – tato reorganizace přichází od HLAVY. **Organizace nepřichází od členů; ona přichází od Hlavy.** Dovoďte mi, abych vám to teď přečetl spolu s dalším veršem. "Mluvit pravdu v lásce," – tohle tělo Kristovo, -- "Být pravdiví v lásce," – tito členové, - "rostli v toho, který je hlavou, [totiž] v Krista:" z koho? – z Krista -- "Z něho celé tělo"—to znamená všichni členové. "Celé tělo, spojované a držené pohromadě pomocí každého kloubu podpory, která je podle činnosti a míry jedné každé části," – z Hlavy , -- „bere výživu pro svůj růst ke svému vybudování v lásce." **Nevidíte tedy, že tohle je organizace v Kristově církvi? Všechna reorganizace musí přijít od Krista samotného. On to může udělat; pouze On.**

A. T. Jones, *Večerní kázání na zasedání Generální konference*, 2. dubna 1901.

Čerpajíc ze stejné myšlenky jako Waggoner, Jones učil tomu, že organizace je řízena jedincem, a když se ten jedinec odevzdá Kristu, pak je organizace zcela určena (ustanovena).

Jones rozvíjel tuto myšlenku další desetiletí. V traktátu nazvaném "Co je církev?", který vytvořil kolem roku 1911 nebo 1912, uvedl následující“.

Co říká Bible o církvi? — Tohle:

"Církev... je... plností toho, jenž všechno ve všem naplňuje." — Ef. 1:22-23.

Všimněte si, toto slovo neříká, že církev je plností všeho ve všem. Ale říká, že církev je plností Toho, který všechno ve všem naplňuje. Kdo je Ten, kdo všechno ve všem naplňuje? — Pouze Bůh, to je jisté: Bůh v Kristu skrze Ducha svatého. Jaký je rozměr této plnosti? — Tady to je:

"Cožpak nenaplňuji nebesa i zemi, je Hospodinův výrok?" — Jer. 23:23 (24)

"Kam odejdu před tvým duchem? Kam uprchnu před tvou tvář? Zamířím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš. I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, chtěl přebývat při nejzazším moři, tvoje ruka mě tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí. Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem." — Žalm 139:7-11.

On naplňuje nebe a zemi. Církev je plností Jeho. Tudíž církev – církev Bible, církev Boha, ta pravá církev – naplňuje nebe a zemi.

Tento závěr a pravda jsou prostě nevyhnutelné. A. T. Jones, *Co je církev*, 1911 nebo 1912.

Princip jednotlivce je oním klíčem Jonesovy teorie. Církev je jednoduše plnost Boha, plnost života Božího. V této myšlence vidíme, že církev a Bůh jsou vyjádřeny téměř zaměnitelně.

Osudovou chybou v tomto podání je, že nebeská organizace není založena na jednotlivci; ona je založena na vztahu Otce a Jeho Syna. To jsou dva jednotlivci, kteří zastávají různé pozice. Otec a Syn zůstávají odlišní ve svých osobnostech a dohromady spolu vytváří následující organizaci:

1 Kor 8:6 My máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsme my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

Kol 1:15 On je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření:

Otec byl větší než Syn v tom, že byl první. Syn byl rovný s Otcem v tom, že vše obdržel od svého Otce. Čtenář teď může vzhlednout na Otce a Syna, aby použil obvyklého obrázku, jako skvělé utvoření společnosti (firmy) pro zavádění zákonů. James White, RH 4. ledna, 1881.

Otec je zdrojem všeho a Syn je všemu kanálem či rozšířením. Syn je viditelným obrazem neviditelného Boha. Pokud jsou Otec a Syn zdrojem a kanálem (prostředníkem) všech věcí, pak to musí zahrnovat taky církve. První „církve“, která na zemi existovala, byla církev Adama a Evy. Oni byli utvořeni k obrazu Boha a Jeho syna. Adam a Eva byli jednotlivci, přesto měli v této „církvi“ různé pozice. Manžel zastával pozici nadřízenosti nad ženou, stejně jako je Otec hlavou Svého Syna.

James White

1 Kor 11:3 Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.

Skutečně, Kristus je hlavou církve, ale důležité je, že vedoucí pozice či nadřízenost je vyjádřena ve stejném vztahu jako Adam a Eva.

Ef 5:23 Neboť muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve; on je zachráncem těla.

Proto je ten princip organizace založen na rodině a ne pouze na jednotlivci. Tato skutečnost je potvrzena předpokladem (kvalifikací) pro staršího, který uvedl Pavel.

1 Tm 3:1-5 Věrohodné je to slovo: Usiluje-li někdo o biskupství^{t3}, touží po dobré práci. (2) Biskup^{t5} tedy má být bezúhonný, muž jedné ženy, střídmý, rozvážený, řádný, pohostinný, schopný učit; (3) Ne pijan, ne rváč, nýbrž mírný, ne svárlivý nebo hrabivý; (4) **Má dobře vést svou rodinu a udržovat děti v poslušnosti se vši počestností;** (5) **(Neumí-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží církev?)**

^{t3} ř. *episkopé* (dozorčí úřad); (výraz navazuje na hebr. *paqđ* - navštívit, viz Gn 21:1p; 1P 2:12!)

^{t5} ř. *episkopos* (dozorce / strážce); Sk 20:28; Fp 1:1; Tit 1:7

Jednou z klíčových kvalifikací staršího je, že řádně řídí svůj dům. Schopnost člověka dohlížet na svůj domov je to, co jej kvalifikuje na vedoucího v církvi. Tato skutečnost potvrzuje, že model rodiny v domě má ten samý vzorec, který se dále zvětšuje v církvi. Církev je tedy rozšířením (expanzí) toho domácího vzorce manžela a ženy. Jak uvádí Ellen Whiteová:

Společnost je tvořena rodinami a je taková, jakou si ji vytvoří hlavy rodin. Ze srdce pochází "otázky života"; a srdcem společnosti, církve a národa je domácnost. Zdraví společnosti, úspěch církve, prosperita národa, to vše závisí na vlivech domova. AH 15.1

Jedna uspořádaná, ukázněná rodina vydá větší svědectví o křesťanství, než veškerá kázání dohromady. AH 32

Máme tedy říci, že rodina bude dobře uspořádána, pokud každý její člen má jednoduše Krista jako svého Spasitele? Máme snad říci, že žádný otec ani matka nikdy nepotřebuje poučovat své děti, protože jejich organizátorem bude Duch Svatý? Taková představa by vedla k úplnému chaosu v domácnosti. Děti si musí své rodiče vysoce považovat v lásce a pozorně naslouchat jejich pokynům. Bible nám říká

1 Te 5:12 Žádáme vás, bratři, abyste uznávali ty, kteří mezi vámi namáhavě pracují, jsou vašimi představenými v Pánu a napomínají vás;

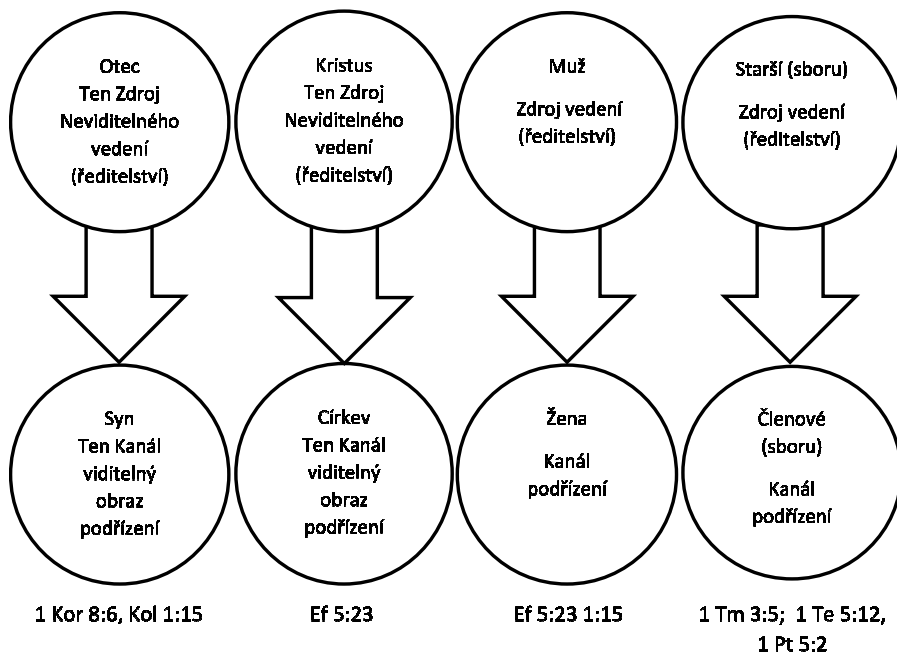
Pokud to, co Jones a Waggoner obhajovali, je pravda, pak by nikdy nikdo nebyl nad nikým. Duch nebo život samotný by organizoval církev.

Jako je Kristus obrazem neviditelného Boha (Kol 1:15, 1 Tm 1:17), tak má být Církev na zemi viditelným obrazem neviditelného vedení Krista. Z naší rodinné zkušenosti víme, že ne všichni členové rodiny se rozhodli přijmout a následovat Krista. Znamená to, že snad nejsou členy té rodiny? Vůbec ne. Ta viditelná struktura rodiny zůstává kanálem či prostředkem pro to, aby se mohli rozhodnout a vstoupit do nebeské rodiny a stát se součástí onoho neviditelného těla. Boží církev na zemi, ať už je slabá a defektní, zůstává jakýmsi kanálem k uvádění těch nespasených do neviditelného Kristova těla.

Tato církev není jednoduše ona organizovaná církev na zemi vedená nějakou lidskou organizací. Tato církev není prostě tím neviditelným duchovním tělem věřících, kteří jsou v Kristu. Tato Církev odráží vztah zdroje a kanálu, kde ono viditelné organizované tělo na zemi je kanálem, který otevírá cestu pro vstup a přijetí toho duchovního těla. Tato skutečnost znamená, že ne každý v té církvi na zemi bude členem nebeského neviditelného těla, ale přesto jsou stále napojeni k církvi skrze ten viditelný kanál.

**Církevní organizace založená na struktuře vztahů
Otce a Syna a Muže a Ženy**

Chci tedy, abyste věděli, že hlavou každého muže je **Křtustus**, hlavou pak ženy je muž, hlavou pak Křtustusa je Bůh. 1 Kor 11:3 (SKR)

To je jasné podle podobností o pšenici a koku (plevele).

Křtustusovi služebníci jsou zarmouceni, když vidí, že vedle skutečných věřících jsou v církvi také věřící nepraví. Rádi by něco udělali pro očistění církve. Jako služebníci Hospodáře by chtěli plevel vytrhat. Křtustus jim však říká: “Ne, protože při trhání plevelu byste vyrvali z kořenů i pšenici. Nechte, ať spolu roste obojí až do žně.” COL 71.2

Toto podobnoství Pána Ježíše v sobě skrývá ještě další ponaučení, ponaučení o úžasné shovívavosti a velké lásce. Podobně, jako kořeny plevelu se vzájemně proplétají s kořeny obilí, **tak mohou být falešní bratři v církvi těsně spojeni s pravými následovníky Ježíše Křtustusa.** Skutečná povaha těchto domnělých věřících se plně

neprojevuje. Kdybychom je však vylučovali z církve, mohli bychom zapříčinit pád dalších, kteří by jinak zůstali věrní. COL 72.1

Je odhalen jasný fakt, že církve na zemi může obsahovat falešné bratry. Tito falešní bratři se nepřipojili ke zdroji církve v Kristu, přesto jsou spojeni s tělem, a pokud nežijí ve zjevném hříchu, nemají být odstraněni z církve až do sklizně.

Kristus jasně a zřetelně učil, že z církve mají být vyloučeni všichni, kdo setrvávají ve zjevném hříchu. Nepověřil nás však, abychom posuzovali povahu a pohnutky lidí. Zná nás příliš dobře, a proto nám toto dílo nesvěřil. Kdybychom se pokoušeli vyloučit z církve každého, koho pokládáme za nepravého křesťana, určitě bychom se dopouštěli přehmatů. Často považujeme za beznadějně případy právě ty, které Kristus začíná k sobě přitahovat. COL 71.

Tento princip je přesně to samé, jako když Kristus dává dočasný život každému člověku na světě. Ti, kdo se nepřiznají ke Kristu, jsou spojeni se životem, i když věčný život nemají. Stejným způsobem existují členové církve, kteří jsou spojeni s církví, i když nejsou duchovními členy církve, dokud neučiní plné pokání a nepřijmou Krista.

Kéž by Jones a Waggoner bývali založili svůj model organizace na vzoru Otce a Syna, spíše než na jednotlivci. Tato Církev je založena na vzoru rodiny, kde existuje hlava rodiny a principy podřízenosti. Mladší členové církve jsou nabádáni, aby se chovali ke starším jako k otci.

1 Tm 5:1 Na staršího muže se neosopuj, ale domlouvej mu jako otci, mladším jako bratrům;

Nezapomeňte, to neznamená, že mladší člen je svázán pouze ke slovu staršího. Všichni jsme vázání k Božímu slovu. Ten starší však má právo na úctu a respekt stejným způsobem, jakým by dítě respektovalo svého otce, i kdyby v určitých věcech nemohl následovat jeho příkladu, pokud se neřídí Písmem.

To znamená, že když nějaký vedoucí v církvi klopýtne, ti z nás, kteří jsou v jeho péči, ho budou nadále respektovat a ctít a apelovat na něj v poslušném duchu, uznávajíc tak postavení, které mu dal Bůh. Více o tomto tématu naleznete v knize Božský vzorec v církvi (*The Divine Pattern*).

V čase Generální konference v roce 1901, Prescott a Waggoner nedočkavě toužili sdílet s Ellen Whiteovou ono vzácné světlo, o kterém věřili, že je mají. Ellen Whiteová napsala v roce 1908 Prescottovi.

"Bylo mi ukázáno nebezpečí, kterému jste čelil v době, kdy jste se spojil s Dr. E. J. Waggonerem. Oba jste přišli na zasedání Generální konference v roce 1901, nadšeni z toho, co jste považovali za vzácné duchovní světlo. Toužili jste mi představit toto světlo, ale bylo mi ukázáno, že mnoho z toho, co jste považovali za toto duchovní světlo, byly nebezpečné, zavádějící bajky, a že s vámi nemám navazovat žádnou konverzaci, pokud šlo o tyto myšlenky, které vám plnily mysl." 12MR 63

Rada Ellen Whiteové Prescottovi způsobila, že se odpojil od směru, kterým šli Jones a Waggoner. Úsilí Prescottta a Daniellse ve snaze splnit falešné představy o organizaci, které prosazovali Jones a Waggoner, je odvedly na opačnou stezku, zpátky ke královské moci. Satanovi se povedlo vytvořit přetahovací válku teze a antiteze mezi Jonesem, Waggonerem a Kelloggem, jako reakci na Daniellse a Prescottta. Daniells se domníval, že převezme úlohu předsedy a posune se nad postavení vedoucího, které předtím zastával. Bůh nedal jednomu člověku moc být hlavou celé církve. Jak napsala Ellen Whiteová:

Bůh ve svém slovu ani v nejmenším nenaznačil, že ustanovuje nějakého člověka hlavou církve. GC 51.

V tom samém dopisu Prescottovi, Ellen Whiteová naznačila klíčový problém pro Waggonera:

Teorie, které měl Ellet Waggoner, byly podobného rázu jako ty, které jsme stříetávali a kárali na několika místech, kde jsme potkali

fanatická hnutí po uplynutí času v roce 1844. Dr. Waggoner se tehdy odkláněl od víry v doktríně, kterou držel, týkající se duchovního spříznění. [-359-]

Ve fanatických hnutích, která vznikaly krátce po roce 1844, lidé docházeli k závěrům, že jsou zcela posvěcení a nemohou hřešit. To způsobilo, že začali považovat své obvykle perverzní myšlenky jako posvěcené, a dokonce to vedlo k tomu, že někteří se shromažďovali nazí na důkaz svého duchovního vzestupu. To přirozeně vedlo k cizoložství. Když Satan dokáže oklamat člověka, aby si myslel, že je přímo ovládán Duchem svatým bez potřeby jakéhokoli vnějšího vedení, bude vystaven mnoha pokušením, včetně volné lásky a cizoložství. 10MR 359

J. S. Washburn, blízký přítel Waggonera, byl po několik let znepokojen některými věcmi, které jeho přítel začal vyjadřovat. Podle Washburna Waggoner „věřil, že byl veden Duchem. Říkal nezvyklé věci a já se ho ptal, odkud ty věci zná, věci, které nejsou v Bibli, a on řekl, že Bůh mu to ozřejmil, nebo ‘Bůh mi to řekl!’” Dopis J. S. Washburna k G. B. Starrovi z 1. ledna 1942.

V rozhovoru s Robertem Wielandem Washburn odhalil: “E. J. Waggoner věděl, že s ním byl Pán. ‘Pán se mnou mluvil.’ Měl duchovní vnuknutí. Pak začal studovat sex pod mikroskopem (Waggoner byl lékař medicíny), sex u rostlin. Ukazoval J. S. Washburnovi obrázky mikroorganismů spojených dohromady pod mikroskopem. Rozhovor Roberta Wielanda s J. S. Washburnem str. 8.

Tato duchovní vnuknutí, která Waggoner obdržel, ho vedly k myšlence duchovních spříznění. Ta myšlenka byla, že Pán odhalí lidem, kteří jsou blízcí Pánu, jestli se oženili/vdali s tím správným partnerem zde na zemi. Ti, kdo se ještě více přiblížili Bohu, najdou toho správného partnera a budou spojeni v budoucím životě v nebesích.

Bylo to kolem roku 1901 kdy jak Ellen Whiteová tak i J. S. Washburn začali mít obavy kvůli Waggonerově vztahu s jeho sekretářkou, Edith Adamsovou. Ellen Whiteová se přímo zaměřila na tento problém v roce 1903:

Mám vám mnoho co říct. Bylo mi vyjeveno, že jste ve velkém nebezpečí. Satan je vám na stopě a chvílemi vám do ucha šeptá líbivé lži a ukázal vám okouzující obrázky té, kterou prezentuje jako vhodnější spolčnici pro vás, než je vaše manželka z mládí, matka vašich dětí.

Satan pracuje nepozorovaně, neúnavně, aby způsobil váš [200] pád skrz svá svůdná lákadla. Je odhodlán stát se vašim učitelem a musíte se teď přemístit někam, kde můžete nabrat sílu, abyste mu odolal. Doufá, že vás zavede do labyrintu spiritismu. Doufá, že odvede vaše city od vaší ženy a přemístí je na jinou ženu. Touží, abyste nechal svou mysl zaobírat se touto ženou, dokud se ona skrze nesvaté zalíbení nestane vaším bohem. TSB 199

Protože Waggoner věřil, že má přímé spojení s Duchem svatým, nebyl schopný přijmout radu od jiného lidského prostředníka, ani když bylo známo, že ona je prorokyní. Jeho manželka Jesse, která byla také v cizoložném vztahu, požádala o rozvod v roce 1905. Zhruba ve stejném čase přišel Waggoner o své pověření a členství. E. J. Waggoner se pak oženil s Edith Adamsovou. V době své smrti v roce 1916 se vzdal téměř všech základních učení Adventismu. Waggoner napsal:

Tyto pravdy [o Kristu jako Prostředníkovi, který pracuje v každé duši jedince], spojené se zcela evidentní pravdou, že hřích není nějaká entita ale stav, který může existovat pouze v osobě, mi jasně ukázaly, že je nemožné, aby existovalo něco, jako přenos hříchů do svatyně v nebi, a tím znesvěcení tohoto místa; a že tudíž nemohlo být nic takového jako je v roce 1844 po Kristu očistění nebeské Svatyně, ani v jakémkoli jiném čase. Vyznání víry Dr. E. J. Waggonera (The Confession of Faith). Soubor dokumentu 236 EGW Estate. P 14,15.

V biografii o E. J. Waggonerovi, Woodrow Whidden podotýká:

Není to strašně velký skok, abychom viděli, že Waggonerovy myšlenky mohou být celkem šokující, ale také logickým rozšířením

jeho již rozvinutého pojetí, že každá osoba by měla být přímo obývaná a řízená Duchem svatým. Waggonerův subjektivní důraz ho již přivedl k bloudícím myšlenkám ohledně uzdravování a daru proroctví a k nevyváženým názorům o posvěcení a organizaci církve (každý člen by měl být pod přímým řízením Ducha Svatého, a tudíž by nemělo být církevní zřízení a organizace, aby řídily svobodného vedeného Duchem věřícího). Takové mystické názory na doslovné vnitřní přebývání Krista, zprostředkované skrze Ducha svatého, již tehdy trápilo historii Adventistů sedmého dne a vedlo k nejbizarnějším praktikám a tvrzením pro ospravedlnění nejhrubějších aktů sexuální nemorálnosti. W. Whidden, *E. J. Waggoner* (RH, 2008), 329.

Individualizmus ovládaný tím stejným duchem, který způsobil Waggonerův pád, také způsobil, že Jones ignoroval radu Ellen Whiteové, aby se nepřidával k J. H. Kelloggovi.

Předtím, než starší A. T. Jones odešel do Battle Creeku, řekl mi, že bude obezřetný. Potkala jsem ho, než odešel, a řekla mu, že jsem ho ve svém vidění viděla pod vlivem Dr. Kellogga. Starší Jones stál v mém pokoji, když jsem to pronesla. Přišel mi říct na shledanou a nezastavil se, ani aby si sedl. Viděla jsem, že jeho vnímání začíná být zmatené, a že nevěřil danému varování. Nepřítel pracuje zvláštním, famózním způsobem na ovlivnění lidské mysli.

Případ staršího Jonese mi byl opět předestřen během Generální konference v Takoma Parku. Poté jsem s ním měla dlouhý rozhovor, ve kterém jsem poukázala, v jakém je nebezpečí. On byl ale sebevědomý a prohlásil, že doktor Kellogg věřil té pravdě a těm svědectvím stejně mocně, jako v ně věříme a obhajujeme je my ostatní. V tomto rozhovoru starší Jones předvedl to, co mi bylo odhaleno v mém vidění o něm, totiž že místo, aby ta varování přijal, **tak byl plný sebedůvěry, až se cítil povznesen; a místo, aby byl připraven pomoci doktoru Kelloggovi,** spojil se s ním v nedůvěře a pochybách a falešně obvinili duchovní církve a jiné, jež se snažili

zachránit doktora Kellogga a ostatní lékaře, kteří byli v nebezpečí.
Dopis od EGW k Dr. Paulsonovi, 2. duben 1906.

Řekla jsem mu [Jonesovi], že J. H. Kellogg hraje svou roli v kauze „O Bohu“, která pomate mnoho duší. Šel přímo proti svědectvím Božího Ducha, a nedokázala jsem určit, jak dlouho ho měli jeho bratři udržovat v tomto klamném kurzu; že **A. T. Jones jednal jako člověk bez očí**. EGW - Willie White. Dopis 293, 16. srpen 1903

Ve mně osobně čtení tohoto svědectví Ellen Whiteové vyvolává hluboký smutek. Byl jsem tak úžasně požehnan služebností tohoto člověka, a je velice těžké přijmout, že padl za oběť Satanovi skrze spiritistické myšlenky. Jak přemýšlím nad jeho případem a také o případu Waggonera, třesu se a klekám si před Pána Ježíše a prosím o milost a moudrost, abych se poučil z jejich chyb.

Jak se Jones i nadále vzdaloval, Ellen Whiteová varovala Daniellse a poukázala na pět klíčových pokynů od Pána:

Právě jsem si přečetla váš dopis z 18. ledna určený W. C. Whiteovi, ve kterém hovoříte o organizaci a poukazujete na to, že se vyvíjejí snahy mást naše lidi na každém možném kroku.

Obdržela jsem pokyny od Pána, že v této chvíli [1] musíme pokořit naše duše před Bohem. [2] Musíme pečlivě prostudovat současnou situaci. [3] Nesmíme posílat pryč naše zkušené a chápající muže, abychom nezanechali citadelu nestráženou. Potřebujeme vyslat do Battle Creek muže, kteří vědí, kdy mluvit a kdy mlčet. [4] **Mělo by tady neustále vznikat silné svědectví ohledně správné organizace**. Naši bratři, kteří jsou zodpovědní, by měli být poučeni o této záležitosti a poučeni, aby dali polnici jistý zvuk. Je nejvyšší čas, abychom se postavili na hlídku, oděni v Boží zbroji.

J. N. Loughborough

[5] **Jednání staršího A. T. Jonese musí být bedlivě pozorováno. Předložte mu jasné prohlášení pravdy. Ve válce musí být naší zbraní Slovo Boží.** Dopis 24, 4. únor, 1907 par. 3

Bylo zřejmé, že tento Jonesův individualismus v souvislosti s církevní organizací vytvářel obrovské problémy. Ellen Whiteová radila, aby se Jonesovy myšlenky ohledně organizace setkaly s jasným prohlášením pravdy, a že je ho nutné sledovat.

Ve stejném roce vydal J. N. Loughborough knihu *Církev, její organizace, řád a disciplína* (*The Church, Its Organisation, Order and Discipline*). Doporučuji tuto knihu všem, kteří chtějí úplný biblický pohled na církev a organizaci v adventistickém kontextu. Tuto knihu (v angličtině) si můžete stáhnout zde: <http://maranathamedia.com/download/view/church-order-loughborough-1907>

Ellen Whiteová se mnohokrát pokoušela zachránit staršího Jonese a varovat ho stejně jako i ostatní kolem něj.

Už neposílám [svědectví ke čtení do sboru Battle Creek] A. T. Jonesovi, protože mám důkazy, že než Pán přijme jeho službu, bude pro něj muset být vykonáno nějaké dílo. Bůh mu dal varování, které bratr zavrhl, a **já jsem hluboce zarmoucena, že má tak málo duchovního zraku.** - Dopis 345, 29. prosince 1905 (napsaný G. W. Amadonovi, prvnímu staršímu ze sboru Battle Creek).

Díky sebevědomí starší Jones přestal věřit svědectvím Ellen Whiteové a tudíž se stal oklamaným a podvedeným.

Během Generální konference v Takoma Parku [květen 1905] mi byl znovu představen případ staršího Jonese. Poté jsem s ním měla dlouhý rozhovor, ve kterém jsem poukázala na jeho nebezpečí. **Byl však sebevědomý a prohlásil ke mně, že doktor Kellogg věří pravdě a svědectvím stejně pevně, jako jsme jim my ostatní věřili a obhajovali je.** V tomto rozhovoru starší Jones projevil to, co mi bylo ohledně něj zjeveno, totiž že místo přijímání varování byl plný sebevědomí; že se vyvýšil, a místo toho, aby byl připraven pomoci Dr. Kelloggovi, spojil se s ním, aby nevěřil a nedůvěřoval, a falešně obvinil duchovní a další, jež se pokoušeli zachránit Dr.: Kellogga a další lékaře, kteří byli v nebezpečí....

Varovala jsem staršího Jonese, ale měl pocit, že mu nehrozí ani nejmenší nebezpečí. Ale jemné nitky byly kolem něj utkané a on je nyní mužem oklamaným a podvedeným. Ačkoli tvrdí, že věří svědectvím, nevěří jim. - Dopis 116, 1906 (Dr. Davidovi Paulsonovi).

Je mi líto A. T. Jonese, který byl opakovaně varován. Bez ohledu na tato varování **umožnil nepříteli naplnit jeho mysl myšlenkami na vlastní důležitost. Nevěnujte pozornost slovům nepřítele, protože on odmítl nejjasnější světlo a místo toho si zvolil temnotu.** Ten, jenž je Svatý, tak nám dal jasná a zřetelná poselství, ale některé slabé duše byly zaslepeny lžemi a klamnými vlivy satanských nástrojů a odvrátily se od pravdy a spravedlnosti, aby následovaly tyto klamy satanského původu. "—Manuscript 39, 1906.

Starší A. T. Jones, drahý bratře, - znovu a znovu byl přede mnou předložen váš případ. Nyní jsem instruována, abych vám řekla: **Měl jste velké znalosti pravdy a méně, mnohem méně duchovního porozumění.** Když vás povolali do důležitého díla ve Washingtonu, potřeboval jste mnohem více pokorné milosti, která dělá člověka křesťanem. Od setkání v Berrien Springs **váš postoj a postoj několika dalších zarmoutil Ducha Božího. Byl jste ‚zvážen‘ na vahách a shledán příliš lehkým...**

Sebevyyšování je vaše velké nebezpečí. Ono způsobuje to, že nabobtnáváte do velkých rozměrů. Důvěřujete své vlastní moudrosti, a to je často pošetilost. Vzpomínáte si na radu, kterou jsem vám dala ve svém dopise z dubna 1894? To bylo odpovědí na váš dopis vyjadřující hlubokou lítost nad částí, kterou jste zaujal nerozumnou činností [Anna Phillipsová, viz Vybraná poselství 2:85, 95], a žádal jste mě o rady, abyste se takovým chybám vždy vyhnul...

Když jsem s vámi na Generální konferenci ve Washingtonu mluvila, zdálo se, že to na vás nemá žádný vliv. Vypadalo to, že se cítíte plně schopný se ovládat. Po tomto rozhovoru přede mnou v noční době procházela scéna za scénou a já jsem pak dostala pokyn, že jste nebyl schopen, a ani byste nebyl pomocí pro Dr. Kellogga: protože jste byl slepý, pokud jde o jeho nebezpečí a skutečné postavení. Nemůžete mu být pomocí; protože jeho případ zcela neodhadnete. Světlo, které mi dal Bůh ohledně jeho postavení, považujete za méně hodnotné než váš vlastní úsudek... Dopis 242, 1906

Ve stejném dopise pokračuje Ellen Whiteová. Vážně na něj apeluje:

Bratře Jonesi, mám pro vás zprávu. V mnoha ohledech jste slabý muž. Kdybych měla napsat vše, co mi bylo zjeveno, o vaší slabosti a o rozvoji vašeho díla, které nebylo v souladu s postupem pravého křesťana, ta představa by nebyla zrovna příjemná. Možná to bude muset být uděláno, pokud sebe budete i nadále ospravedlňovat v dráze odpadlictví. Dokud nebude vaše mysl očištěna od mlhy zmatku, ticho z vaší strany je výřečností.

Je mi moc líto, že si kazíte svoji pověst...

Bratře Jonesi, nebudete upřímně hledat Pána, aby ve vašem životě mohlo dojít k pokošení vašeho ega a k vyvýšení zásad spravedlnosti? Úspěch a prosperita vaší práce bude záviset na tom, zda budete přesně následovat cestu, kudy vede Ježíš. Bůh by chtěl, abyste stál jako věrný strážný a usilovně pracoval na duších připravených k zahynutí. Pokud souhlasíte s tím, že budete

spolupracovníkem s Bohem, možná se projevíte vážnými slovy a skutky, totiž tím milostivým vlivem Ducha svatého. Skutečné pokání přinese novost života. Dopis 242, 1906

To apelování však bylo marné.

Moje srdce bylo plné smutku kvůli kurzu, který J. H. Kellogg následuje. A bratr A. T. Jones jde stejným směrem a vyjadřuje stejné názory s tím nejodhodlanějším duchem. Když na mě s takovou silou přijde uvědomění tohoto, naplní to mou duši velkým smutkem.

Mám před sebou takové oživení toho prvního velkého odpadnutí v nebeských dvorech, až se skláním v agónii, již nelze vyjádřit. Varování, která jsou dáována, jsou zcela ignorována a to v Battle Creeku. - Dopis 248, 27. července 1906 (D. H. Kressovi).

A. T. Jones, Dr. Kellogg a starší Tenney pracují všichni pod stejným vedením. Zařazují se k těm, o nichž apoštol píše: „V posledních časech někteří lidé opustí víru, aby následovali bludné duchy a démonické nauky.“ V případě A. T. Jonese vidím naplnění varování, která mi ohledně něho byla dána. “- Dopis 306, 1907.

A. T. Jones úplně odešel do odpadlictví kolem roku 1907.

Chci vám říci, bratře a sestro Starrovi, že nastal čas, který jsme tak dlouho tušili. **A. T. Jones přišel na místo, kde vyjadřuje mysl a víru Dr. Kellogga. Oni teď zaujali rozhodný postoj proti pravdě a bude vynaloženo zvláštní úsilí, aby sváděli duše na zcestí. Toto odpadnutí nás vyšlo draho ... Varování za varování byla dáována těmto mužům, ale oni se nejprve rozhodli to poselství popřít a poté prohlásit, že nevěří ve svědectví. Jejich práce proti pravdě byla stejně charakterizována podvodem jako byla Canrightova dráha. Mnozí, jejichž sympatie byly s Dr. Kelloggem, se s ním spojili a odešli od víry.**“ – Dopis 316, 1907.

V roce 1908 Ellen Whiteová napsala W. W. Prescottovi:

Starší E. J. Hibbard mi navrhl, že kdyby starší A. T. Jones moudře zapracoval, mohl by se vrátit do našich řad. Noc poté, co dorazil jeho dopis, jsem obdržela zjevení, které mi ukázalo, že musíme být opatrní a neotvírat dveře nikomu, kdo by mohl zkazit Boží stádo. **Práce staršího Jonese zničila důvěru u mnoha jeho bratří v jeho osobu. Vytrvale krácel po své nevyzpytatelné cestě. Šel z místa na místo a šířil nepravdy a překroucený výklad, který pak musel následovat a vyvracet starší Daniells a další z našich duchovních církve. Bylo mi vyjeveno, že Satan využívá právě takovouto práci, aby, pokud je to možné, oklamal i vyvolené.** Až se starší Jones pokoří před Bohem a provede důkladné pokání, pak budeme my, jako lid, moci něco udělat. Ale dokud ten čas nenastane, je naší povinností nechat ho o samotě. Od EGW k WWP, Dopis 224, 24. červen 190

Je důležité mít na paměti, že to bylo *po* tomto období, kdy A. T. Jones vydal brožury, „*Co je Církev?, Tohle je Církev, Individualita v náboženství a Poučení z reformace.*“ Tyto materiály, i když trochu pravdy obsahují, jsou protkány názory, které pokud se přijmou, oklamou a zničí pohled Božího lidu na téma, co je církev a jak chápat organizaci církve. V roce 1911, zhruba v čase, kdy Jones zhotovil ty traktáty o Církvi, Ellen Whiteová napsala přímo jemu:

Staršímu A. T. Jonesovi:

Dala jsem vám instrukce v přímých a jasných řádcích, týkajících se zvráceného vlivu, kterému jste se vystavil. Vaše rty pronesly zvrácené věci. Popřel jste světlo pravdy a spojil jste se s cizími elementy.

Dala jsem vám správné vyjádření vzhledem k vaší pozici, ale vy jste šel a dělal přesně ty věci, před kterými vás Pán varoval. Byl to zvláštní kurs – pro někoho, kdo byl osvícen Pánem tak jako vy – ale jednal jste spíše jako muž, který ztratil svůj azimut (směrník). Otázka je: **Myslíte, že si můžete uchovat vaše členství v církvi adventistů sedmého dne a pokračovat v poškozování vlivu těchto lidí traktáty, které vydáváte? Děláte krutou práci.**

Varovala jsem vás ohledně těchto věcí. Přednesla jsem ten případ, jak mi jej prezentoval Pán. Když byly vaše slepé oči otevřeny, když je nebeským pomazáním navrácen váš duchovní zrak, tehdy uvidíte, že kvůli své duši toho máte dost na práci a máte toho i dost k odčinění, co jste provedl, když jste utvrdil ostatní k nevěře.

Myslím, že jste ještě nikdy nebyl důkladně obrácen. Spatřil jste úzkou bránu, ale ještě jste jí neprošel až k té úzké stezce. S ohledem na vaši nedávnou zvláštní zkušenost ve vás již nemůžeme mít důvěru. Po několik let váš náboženský život nebyl v souladu se standardem Bible. Po mnoho let jste byl mužem, který se v některých věcech odchýlil od víry. A po dlouhou dobu jste byl ve vaší zkušenosti rozpolcený.

Zkušenost, kterou jste vy a ostatní měli na unijní konferenci, která se konala v Berrien Springs, byla zkušeností, která se nemusela stát; protože Pán vám dal přesvědčivé svědectví o Svém díle. Ale váš duch a zkušenost se měnili, dokud jste nebyl označen nebeskými anděly jako člověk, který se odchýlil od víry, a který se nechá svést sváděním duchů. **Váš hlas byl změněn a váš výraz. Och, jak ten se změnil. Jak přede mnou plynuly scény, vypadal jste jako další jeden, co je v harmonii se zlými anděly.** Od EGW k A. T. Jonesovi, Dopis 104, 19. listopad 1911

Toto poslední svědectví mě přimělo k pláči. Je těžké smířit se s myšlenkou, že Jones se zaprodal pro Satanovo dílo a vykonal krutou práci proti Boží církvi. Je skličující věcí, muset varovat lidi před jeho spisy týkajících se tématu organizace církve, ale inspirace je jasná. Kéž by tak Jones a Waggoner bývali dovolili Božskému vzorci Otce a Syna vytvořit základ jejich pochopení církve. To neviditelné se projevilo skrze to viditelné a jako jsou Otec a Syn uspořádání jako Zdroj a Kanál, tak je i církev na zemi rozšířením této původní rodiny. Jestliže tedy muž neví, jak pečovat o svou rodinu, jak by se mohl starat o církev Boží? Povinnosti otcovství v domově mají přímou souvislost s povinnostmi služebnosti staršího v církvi. Otec nikdy nenechá své děti osamoceny, aby byly vyučovány pouze Duchem svatým, tento Duch svatý vyučuje oběma způsoby, jak skrze otce a matku, tak i napřímo.

Hluboce soucítím s citlivým A. T. Jonesem, který osobně pocítil ukřižování Krista v odmítnutí vlastní osoby vedením církve. Původně vyzbrojen slovy proroka na svou obranu byl povzbuzen, aby zaujal pozici přímo naproti těm, kteří ho odmítli. Tato opozice byla přirozeně podpořena strašlivým zacházením, kterého se mu dostalo. Takže kdo je zodpovědný za jeho pád? Obojí, on i ti, kteří zamítli jeho poselství, které mu Kristus předal v roce 1888.

Na druhou stranu lze říct, že Daniells a Prescott neunikli svodům spiritualistických teorií. Bylo by velice snadné uvěřit, že Jones a Waggoner byli ti zlí, a že Prescott a Daniells byli ti dobří. V roce 1910 Ellen Whiteová napsala:

V této fázi našich zkušeností nesmíme odvádět naši mysl od zvláštního světla, které bylo dáno [nám], abychom jej zvažovali na tomto důležitém shromáždění naší konference. **A tady byl bratr Daniells, jehož mysl zpracovával nepřítel; a vaše mysl a mysl staršího Prescottta byly opracovávány anděly, kteří byli vyhnáni z nebe.** Satanovým dílem bylo odvrátit vaši mysl, aby se zaměřila na čárky a háčky, které vám nevnukl Pán. Nebyly důležité. ...Pokud je nutná jakákoli změna, Bůh bude v souladu s tou konzistentní změnou, ale když je lidem odevzdáno poselství vyžadující velkou zodpovědnost, [Bůh] žádá věrnost, která bude působit láskou. a očistí duši. **Starší Daniells a Prescott oba potřebují nové obrácení. Jakési podivné dílo začalo, a není v souladu s dílem, které přišel Kristus vykonat na naší zemi; a všichni, kteří jsou opravdu obrácení, budou pracovat na Kristově díle... Ano, pracovali by, ale zatímco jejich mysli byly takhle zaneprázdněné, bylo mi ukázáno, že bratr Daniells a bratr Prescott protkávali do svých zkušeností smýšlení spiritistického vzezření a přitahovali naše lidi ke krásným smýšlením, které oklamou, pokud možno, samotné vyvolené.** 20 MR 17-22

W.W Prescott

Vyslyšme varování a prosme Boha o pokoru a moudrost, když kráčíme úzkou cestou. Neopouštějme biblický pohled na Církev kvůli spiritistickému pohledu, který povede ke zničení. Bylo nám jasně řečeno:

Páté přikázání vyžaduje, aby děti nejen prokazovaly svým rodičům úctu a byly jich poslušny, ale také aby je milovaly, byly k nim laskavé, ulehčovaly jim v starostech ve stáří. Toto přikázání požaduje také zachovávání úcty k duchovním a ke všem ostatním, na něž Bůh přenesl autoritu. PP 308

Spisy Jonese a Waggonera týkající se organizace byly použity mnoha služebnostmi a jedinci, aby podkopaly a napadly Boží ostatek společenství věřících. Když je odmítnuta pravda prezentovaná k vedoucím církve a členové musí nést kříž toho odmítnutí, většina si vezme spisy prorokyně na téma královské moci a obrátí je ve zbraň proti biblickým principům organizace. Pokud tyto služebnosti a jednotlivci nejsou schopni rozlišit lákadla pokušitele v tomto procesu, pak stejně jako Jones a Waggoner upadnou do odpadlictví a způsobí pád mnoha. Někteří, jako Waggoner budou odvádí do nemorálnosti a jiní, jako Jones, sklouznou do nelítostného a zatrpklého ducha.

Odpadlictví církve adventistů sedmého dne týkající se pravého Boha na nebesích není dostatečný důvod, abychom je nadále nepovažovali za Boží lid. V časech Jeremiáše Izrael odmítl pravého Boha, a přesto jim Bůh řekl tohle:

Jr 2:11-32 Cožpak nějaký národ vyměnil bohy? A přitom to bohové nejsou! Ale můj lid zaměnil svoji slávu za to, co mu neprospěje. (12) Zhrozte se nad tím, nebesa, zděste se, ustrňte, je Hospodinův výrok. (13) Vždyť můj lid spáchal dvojí zlo: Opustili mne, pramen živé vody a vykopali si cisterny, puklé cisterny, které vodu nedrží.

I když Izrael změnil své bohy, ten pravý Bůh je stále nazýval "mým lidem". Jakého nádherně milostivého a trpělivého Otce a Pána Ježíše máme. To odmítnutí, které Jones nebyl schopen sdílet s Ježíšem, aby mu ho pomohl přetrpět, tak Boží Syn byl v skutku schopen vydržet tohle odmítnutí a přidržel se Izraele po dalších 700 let! Jak úžasná je trpělivost a láska Boha.

Zachovalo se k vám vedení církve adventistů špatně? Je těžké nést kříž pokory a trpělivosti? Podněcují tyto věci opozičního ducha, aby mlátil kolem sebe a nazýval církev Babylonem, nebo vás to nutí odvolávat Boží lid z této církve? Bůh vás k tomu nepovolal. Smluvní závazek, který existuje mezi Bohem a církví adventistů, neskončil. Jsem tak vděčný, že náš Otec na nebesích je mnohem víc dlouhočekající a trpělivý než tamto. Prosím, znovu zvažte tuto pozici a pojdte nést kříž s Kristem ve jménu Jeho církve.

Jste součástí nějaké skupiny, která nazývá církev adventistů Babylonem, nebo tvrdí, že jsou úplně opuštěni Bohem? Takovým bych řekl, dejte si pozor na falešné pastýře, kvůli kterým chybujete. Ta úzká cesta pro Boží lid spočívá v akceptování přímého poselství k Laodicei. Bůh nás vyzývá, abychom jednoduše neodsuzovali ostatní za jejich odpadlictví, ale abychom činili pokání za naše vlastní a prosili Boha, aby měl slitování se svými lidmi, kteří změnili svého Boha a jejich slávu za něco, co nepřináší prospěch. Stejně jako v minulosti, Boží lid do hloubky popíjí z vína omylu, ale Bůh naštěstí neopustil svůj lid. V tomto odpadlictví církve je pro lidi příležitost, aby viděli, zdali milují tu chudou, slabou, klopýtající nevěstu Kristovu a důvěřují, že jí ženich může umýt a očistit jí a nakonec z ní setřást koukol, který hyzdí její oděv.

Církev nám může připadat slabá a nedokonalá, přesto Bůh právě jí věnuje mimořádnou pozornost. V ní se projevuje Boží milost a Bůh s radostí ukazuje, jak jeho moc mění lidská srdce. AA 12.

Lekce z historie organizace církve

“Viděla jsem, že dveře, kterými přichází nepřítel, aby mátl a znepokojil stádce, mohou být zavřeny. Ptala jsem se anděla, jak se to může stát. On pravil: “Církev se musí utéci ke Slovu Božímu a musí být založena na církevním pořádku, který byl přehlížen a zanedbáván.” Toto je nezbytně potřebné, aby byla církev přivedena k jednotě víry. Viděla jsem, že církvi za dnů apoštolů hrozilo nebezpečí, že bude nepravými učiteli podvedena a oklamána. Proto bratři volili muže, kteří podali důkaz o tom, že jsou schopni spravovat vlastní dům a udržovat pořádek ve svých vlastních rodinách, a kteří pak mohli osvítit i ty, kdož byli v temnotách. Tázali se na ně Boha a potom se ve shodě s církví a Duchem svatým oddělili vzkládáním rukou. Když takto obdrželi rozkaz od Boha a schválení od církve... Ellen Whiteová, Rané spisy *EW str. 100,101*